

Behar בְּהָרִ In the Mount Vayikra (Leviticus) 25:1-26:2

Last week we focused on the appointments of the Almighty which He gave us to begin to teach us of the entire plan of redemption and restoration to be accomplished through the Messiah. These appointments all occurred within the span of a year, with their cycles being repeated year after year. This week our Parsha deals primarily with the Shemittah (the 7th year in a cycle) and the Year of Jubilee/Yovel (the 50th year). These are the cycles of 7 and 50 years that יהוה (Yahwey) has established so that the land of Israel might rest. The instructions for these years were to take effect when they entered the Promised Land:

Vayikra 25:2 “Speak to the children of Israel, and say to them: ‘When you come into the land which I give you, then the land shall keep a Sabbath to יהוה.

The Shemittah (7th year) and the Jubilee (50th year) are both based on the number seven. The Shemittah cycle parallels the seven day creation week, in that the 7th year is a year of rest. It also corresponds to the idea that the earth will exist (the way we know it today) for six thousand years, followed by one thousand years of rest known as the 7th millennium. The Jubilee year follows seven sets of seven years. The Year of Jubilee is an 8th year, following the last set of seven years. The Year of Jubilee can also be identified with Shavuot which is the 50th day in the counting of the omer. Shavuot and the Year of Jubilee both have to do with freedom. As an 8th day, the Year of Jubilee is also identified with the 8th day of Sukkot in the fall and finds its connection in the concept of eternity.

So what is this all about? If I had to choose one word it would be this: ownership.

Psalm 24:1 A Psalm of David. The earth is יהוה’s, and all its fullness, the world and those who dwell therein.

The rest of Vayikra will explain the conditions that יהוה has set in order for His people to be given the treasure of the land. The land is given, however, with a deed of trust which is the Torah. If men breach the deed of trust (disobey Torah), then the rightful Owner of the Land will send them away into exile until His appointed time of restoration. Exile is exactly what ended up happening to the Israelites. Today, however, we find ourselves in the midst of His plan of restoration.

In this week’s Parsha we begin with the instructions for six years of labor where independent farmers will work the land. They will be required during those years to give of their tithes to the priests and Levites, plus special gifts to the poor. Then in the 7th year “their” land becomes “everyone’s” land in order that all may have an equal share of the fruit of the land. During the 7th year, no one declares ownership. Even the animals have an equal

Behar בְּהָרִ In the Mount Vayikra (Leviticus) 25:1-26:2

Vorige week concentreerden wij ons op de vastgestelde tijden van de Almachtige die Hij ons gaf om ons het volledige plan van verlossing en herstel te beginnen onderwijzen dat door Messiah gaat worden verwezenlijkt. Deze vastgestelde tijden kwamen alle voor binnen de spanwijdte van een jaar, met een cyclus die jaar na jaar wordt herhaald. Deze week behandelt onze Parsha hoofdzakelijk het Shemittah (het 7de jaar in een cyclus) en het Jubileum-/Yoveljaar (het 50ste jaar). Dit zijn de cycli van 7 en 50 jaar die יהוה (Yahwey) heeft ingesteld zodat het land Israël zou kunnen rusten. De instructies voor deze jaren moesten van kracht worden toen zij het Beloofde Land ingingen:

Vayikra 25:2 Spreek tot de kinderen van Israël, en zeg tot hen: ‘Wanneer u in het land komt dat Ik u geef, dan zal het land een Sabbath voor יהוה houden.

Het Shemittah (7de jaar) en het Jubeljaar (50ste jaar) zijn allebei op getal zeven gebaseerd. De Shemittah cyclus loopt gelijk met de zevendaagse scheppingsweek, in die zin dat het 7de jaar een jaar van rust is. Het past ook bij de gedachte dat de aarde (op de manier zoals wij het vandaag zien) zes duizend jaar zal bestaan, gevolgd door duizend jaar van rust dat als het 7de millennium bekend is. Het Jubeljaar volgt op zeven reeksen van zeven jaar. Het Jubeljaar is een 8ste jaar, volgend op de laatste reeks van zeven jaar. Het Jubeljaar kan ook met Shavuot worden geïdentificeerd dat de 50ste dag in de telling van de Omer is. Shavuot en het Jubeljaar hebben allebei met vrijheid te maken. Als 8ste dag, wordt het Jubeljaar ook met de 8ste dag van Sukkot in de herfst geïdentificeerd en vindt een aansluiting in het concept eeuwigheid.

Zo, waarover gaat dit alles? Als ik één woord moest kiezen zou het dit zijn: eigendom.

Psalm 24:1 Een psalm van David. De aarde is van יהוה, en al zijn volheid, de wereld en zij die daarop wonen.

De rest van Vayikra zal de voorwaarden verklaren die יהוה heeft opgesteld opdat Zijn volk de schat van het land zou krijgen. Het land wordt echter overgedragen, met een akte van vertrouwen dat de Thora is. Als de mensen de akte van vertrouwen overtreden (ongehoorzaam aan Thora), dan zal de rechtmatige Eigenaar van het Land hen in ballingschap wegzenden tot aan Zijn vastgestelde tijd van herstel. Ballingschap is precies waar het bij de Israëlieten op uitdraaide. Vandaag bevinden wij ons echter te midden van Zijn plan van herstel.

In Parsha van deze week beginnen wij met de instructies voor zes jaar van arbeid waarin onafhankelijke landbouwers het land zullen bewerken. Van hen zal tijdens die jaren vereist worden om van hun tienden aan de priesters en Levieten te geven, met bovendien speciale giften aan de armen. Dan wordt in het 7de jaar “hun” land het land van “iedereen” opdat allen een gelijk deel van de opbrengst van het land kunnen hebben. Tijdens het 7de jaar, eist niemand het eigenaarschap op. Zelfs de dieren

share in the fruits of the land. The Shemittah cycle is an essential rhythm in time designed to help all constantly keep in mind that יהוה is the true Owner of the land and of His people.

Why is it necessary for us to constantly be reminded that יהוה is the true owner of everything? We have already seen a couple reminders of ownership in the Torah. The first reminder was given to Pharaoh during the plagues and was meant to teach Him that the earth was יהוה's:

Exodus 9:29 So Moses said to him, “As soon as I have gone out of the city, I will spread out my hands to יהוה; the thunder will cease, and there will be no more hail, that you may know that the earth is יהוה's.”

The second time was when the Israelites had first reached Mount Sinai and יהוה gave Moses this loving message to pass on to the people:

Exodus 19:4 ‘You have seen what I did to the Egyptians, and *how* I bore you on eagles’ wings and brought you to Myself. 5 ‘Now therefore, if you will indeed obey My voice and keep My covenant, then you shall be a special treasure to Me above all people; for all the earth is Mine. 6 ‘And you shall be to Me a kingdom of priests and a holy nation.’ These *are* the words which you shall speak to the children of Israel.”

Again the Israelites were reminded that they must obey and love יהוה because He owns them and knows what is best for them:

Deuteronomy 10:12 “And now, Israel, what does יהוה your Elohim require of you, but to fear יהוה your Elohim, to walk in all His ways and to love Him, to serve יהוה your Elohim with all your heart and with all your soul, 13 “and to keep the commandments of יהוה and His statutes which I command you today for your good? 14 “Indeed heaven and the highest heavens belong to יהוה your Elohim, *also* the earth with all that *is* in it.

Thus note the generosity with which the Owner of the universe opens this week’s Parsha:

Vayikra 25:2 “Speak to the children of Israel, and say to them: ‘When you come into the land which I give you....

Now there is a reason that יהוה commands that we give the land a Sabbath. It is true that physically the land may benefit from a year of lying fallow, but there is an even greater reason. Man inherently possesses a strong sentiment of ownership. The idea of “mine” is fraught with danger. A verse in Deuteronomy conveys this thought:

hebben een gelijk deel in de opbrengst van het land. De Shemittah cyclus is een essentieel ritme in de tijd, ontworpen om allen te helpen voortdurend in gedachten te houden dat יהוה de ware Eigenaar van het land en van Zijn volk is.

Waarom is het voor ons noodzakelijk om voortdurend eraan herinnerd te worden dat יהוה de ware eigenaar van alles is? Wij zijn in de Thora reeds enkele herinneringen aan eigenaarschap tegengekomen. De eerste herinnering werd aan Farao tijdens de plagen gegeven en moest hem leren dat de aarde van יהוה was:

Exodus 9:29 Dus zei Mozes tot hem: “Zodra ik van de stad ben uitgegaan, zal ik uit mijn handen naar יהוה uitstrekken; de donder zal ophouden, en er zal geen hagel meer zijn, opdat u zult weten dat de aarde van יהוה is.”

De tweede keer was toen de Israëlieten de eerste keer bij de berg Sinai kwamen en יהוה deze liefdevolle boodschap aan Mozes gaf om aan de mensen door te geven:

Exodus 19:4 U hebt gezien wat Ik aan de Egyptenaars deed, en *hoe* Ik u op arendsvleugels droeg en u tot Mij bracht. 5 Daarom nu, als u inderdaad Mijn stem zult uitvoeren en Mijn verbond zult houden, dan zult u een speciale schat voor Mij zijn boven alle mensen; want de ganse aarde is van Mij. 6 En u zult voor Mij een koninkrijk van priesters en een heilige natie zijn. Dit *zijn* de woorden die u tot de kinderen van Israël zult spreken.

Opnieuw werden de Israëlieten eraan herinnerd dat zij hwhy moesten gehoorzamen en liefhebben omdat Hij hen bezit en weet wat voor hen het beste is:

Deut. 10:12 En nu, Israël, wat wil יהוה uw Elohim van u, dan alleen maar יהוה uw Elohim te vrezen, te wandelen in al Zijn wegen en Hem lief te hebben, hwhy uw Elohim met heel uw hart en met al uw ziel te dienen, 13 en de geboden van יהוה en Zijn statuten te houden die ik voor uw goed u vandaag beveel? 14 De hemel en de hoogste hemelen behoren inderdaad aan יהוה uw Elohim, *alsook* de aarde met alles dat daarop *is*.

Neem dus nota van de gulheid waarmee de Eigenaar van het heelal de Parsha van deze week opent:

Vayikra 25:2 Spreek tot de kinderen van Israël, en zeg tot hen: ‘Wanneer gij in het land komt dat Ik u geef

Nu is er een reden dat יהוה gebiedt dat wij het land een Sabbath geven. Het is waar dat een jaar braak liggen voor het land fysisch goed is, maar er is een nog belangrijker reden. De mens heeft in zich een sterk gevoel van eigenaar zijn. De gedachte van “mijn” is beladen met gevaar. Een vers in Deuteronomium drukt deze gedachte uit:

Deuteronomy 8:17 “then you say in your heart, ‘My power and the might of my hand have gained me this wealth.’ 18 “And you shall remember יהוה your Elohim, for *it is* He who gives you power to get wealth, that He may establish His covenant which He swore to your fathers, as *it is* this day.

The Shemittah promotes unity and peace. Since no sowing and planting is allowed, the poor and the wealthy together ate of the abundance of the prior year’s harvest. No one was allowed to store produce and treat it as their own. Thus there would be no strife that originated from the attitude of “this is mine”. In the seventh year, all were equal.

Because there was a suspension of work in the 7th year, the sages have said that this was to facilitate the study of Torah. Today it is wonderful to study Torah on Sabbath, but imagine a whole year of freedom to study! There is great danger for those who continually work without limits (such as Shabbat) and have no time for matters of spiritual interest. יהוה wanted the Israelites to learn that their mission on earth was not to be slaves to the soil, addicted to tilling it, gathering in the crops and enriching themselves as did the other nations. They had a much higher and more noble purpose. They were to reflect the nature of the Creator who because of their obedience would provide them with the land and their sustenance.

Matthew 6:31 “Therefore do not worry, saying, ‘What shall we eat?’ or ‘What shall we drink?’ or ‘What shall we wear?’ 32 “For after all these things the Gentiles seek. For your heavenly Father knows that you need all these things. 33 “But seek first the kingdom of Elohim and His righteousness, and all these things shall be added to you.

Therefore, the Shemittah year should lift man out of his greediness and his materialism. He would have to forego profit and ownership in order to gain the right spiritual values. Can you imagine how much bonding would have occurred within the community if the Israelites would have obeyed these commands? And how much spiritual growth would have taken place? יהוה knows that the individual needs time to recover from the influence of the world at frequent intervals...thus He gave man the Sabbath. What the Sabbath is meant to achieve for the individual, the Shemittah is meant to achieve for the nation as a whole. No rivalries, no competitions...just sharing, equality, and community trust as the Creator lovingly sustains His people.

So the pattern is...6 units (days, years, thousands of years) of struggle and toil, with the 7th being a taste of the Kingdom, for it is in fact a picture of the 7th millennium when the Messiah rules.

Six days, six years are for sowing:

Vayikra 25:3 ‘Six years you shall sow your field, and six years you shall prune your vineyard, and gather its fruit;

Deut. 8:17 dan zegt u in uw hart: “‘Mijn macht en de macht van mijn hand heeft me deze rijkdom opgeleverd.’ 18 “En u zult יהוה uw Elohim gedenken, want *het is* Hij die u macht geeft om rijkdom te verkrijgen, zodat hij Zijn verbond kan bevestigen dat Hij aan uw vaders zwoor, zoals het *het* deze dag *is*.

Shemittah bevordert eenheid en vrede. Aangezien geen zaaien en planten is toegestaan, aten de armen en rijk samen van de overvloed van de oogst van het vorige jaar. Niemand mocht opbrengst opslaan en het behandelen als van hen. Aldus zou er geen geschil zijn dat voortkwam uit de houding van “dit is mijn”. In het zevende jaar waren allen gelijk.

Omdat er in het 7de jaar een opschorting van het werk was, hebben de wijzen gezegd dat dit was om de studie van Thora te vergemakkelijken. Vandaag is het prachtig om Thora op Sabbath te bestuderen, maar stel je voor: een heel jaar vrij om te bestuderen! Er is groot gevaar voor hen die voortdurend, zonder ophouden (zoals op Shabbat), werken en geen tijd voor kwesties van geestelijk belang hebben. יהוה wilde de Israëlieten leren dat hun opdracht op aarde niet was om slaven van de grond te zijn, eraan verslaafd aan het bewerken, de gewassen oogsten en zichzelf verrijken zoals de andere naties. Zij hadden een veel hoger en edeler doel. Zij moesten het wezen van de Schepper weerspiegelen die wegens hun gehoorzaamheid hen zou voorzien met het land en hun voedsel.

Mat. 6:31 Daarom, maak u niet ongerust, zeggend: ‘Wat zullen wij eten?’ of “Wat zullen wij drinken?” of “Wat zullen wij dragen?” 32 Want naar al deze dingen zoeken de heidenen. Want uw hemelse Vader weet dat u al deze dingen nodig hebt. 33 Maar zoek eerst het koninkrijk van Elohim en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zult u erbij krijgen.

Het Shemittah jaar zou de mens daarom uit zijn hebzucht en materialisme moeten verheffen. Hij zou winst en eigendom niet moeten achterna lopen om de juiste geestelijke waarden te verwerven. Kunt u zich voorstellen hoeveel binding in de gemeenschap zou zijn voorgekomen als Israëlieten deze bevelen zouden uitgevoerd hebben? En hoeveel geestelijke groei zou er plaatsgevonden hebben? יהוה weet dat het individu met regelmatige tussenpozen tijd nodig heeft om van de invloed van de wereld te herstellen... daarom gaf Hij de mens de Sabbat. Wat de Sabbath voor het individu moet bewerken, moet Shemittah voor de natie als geheel bewerken. Geen rivaliteit, geen competities...enkel het delen, de gelijkheid, en het vertrouwen van de gemeenschap terwijl de Schepper Zijn volk liefdevol onderhoudt.

Dus is het patroon... 6 eenheden (dagen, jaren, duizenden jaren) van strijd en zwoegen, met het 7de dat een smaak van het Koninkrijk heeft, want het is in feite een beeld van het 7de millennium wanneer de Messiah regeert.

Zes dagen, zes jaar zijn voor het zaaien:

Vayikra 25:3 Zes jaar zult u uw veld bezaaien, en zes jaar zult u uw wijngaard snoeien en zijn vruchten binnenhalen;

Look who else sowed in the parable of the sower:

Matthew 13:37 He answered and said to them: “He who sows the good seed is the Son of Man. 38 “The field is the world, the good seeds are the sons of the kingdom, but the tares are the sons of the wicked *one*.

Therefore, for six (6.000) years, Yeshua has been sowing sons of the kingdom into the field (which is the world). Jeremiah relates sowing to the Renewed Covenant:

Jeremiah 31:27 “Behold, the days are coming, says יהוה, that I will sow the house of Israel and the house of Judah with the seed of man and the seed of beast. 28 “And it shall come to pass, *that* as I have watched over them to pluck up, to break down, to throw down, to destroy, and to afflict, so I will watch over them to build and to plant, says יהוה ...31 “Behold, the days are coming, says יהוה, when I will make a (re)new covenant with the house of Israel and with the house of Judah –

Vayikra 25:3 also refers to 6 (6.000) years of pruning. John tells us that the Father has been pruning:

John 15:1 “I am the true vine, and My Father is the vinedresser. 2 “Every branch in Me that does not bear fruit He takes away; and every *branch* that bears fruit He prunes, that it may bear more fruit. 3”You are already clean because of the word which I have spoken to you. 4 “Abide in Me, and I in you. As the branch cannot bear fruit of itself, unless it abides in the vine, neither can you, unless you abide in Me. 5 “I am the vine, you *are* the branches. He who abides in Me, and I in him, bears much fruit; for without Me you can do nothing.

After seven complete Shemittah cycles (7 x 7 years), came the Year of Jubilee (also called Yovel). For the 2nd year in a row, active farming was forbidden and the Israelites were fully dependent on יהוה to provide. Another facet of the Year of Jubilee was that any land that had been sold was returned to its original possessor. This was another reminder that although the land could be bought and sold by the Israelite caretakers, they still didn't really own it. It belonged to יהוה, and He had specifically divided it up among them for an inheritance.

Vayikra 25:8 ‘ And you shall count seven sabbaths of years for yourself, seven times seven years; and the time of the seven sabbaths of years shall be to you forty-nine years. 9 ‘Then you shall cause the trumpet of the Jubilee to sound on the tenth *day* of the seventh month; on the Day of Atonement you shall make the trumpet to sound throughout all your land. 10 ‘And you shall consecrate the fiftieth year, and proclaim liberty throughout all the land to all its inhabitants. It shall be a Jubilee for you; and each of

Kijk in de gelijkenis van zaaier, wie er ook nog zaaide:

Mat. 13:37 Hij antwoordde en zei tot hen: “Hij die het goede zaad zaait is de Zoon des Mensen. 38 Het veld is de wereld, de goede zaden zijn de zonen van het koninkrijk, maar het onkruid zijn de zonen van slechte.

Daarom heeft Yeshua gedurende zes (6.000) jaren, zonen van het koninkrijk in het veld (dat de wereld is) gezaaid. Jeremiah brengt het zaaien in verband met het Vernieuwde Verbond:

Jer. 31:27 Zie, de dagen zijn aan 't komen, zegt יהוה, dat Ik het huis van Israël en het huis van Judah zal bezaaien met zaad van mensen en zaad van dieren. 28 En het zal komen te gebeuren, *dat* zoals Ik op hen gelet heb om uit te plukken, af te breken, neer te gooien, te vernietigen en te teisteren, zo zal Ik op hen letten om te bouwen en te planten, zegt יהוה ... 31 Zie, de dagen zijn aan 't komen, zegt יהוה, wanneer Ik een (ver)nieuwd verbond met het huis van Israël en met het huis van Judah zal maken -

Vayikra 25:3 verwijst ook naar 6 (6.000) jaren van snoeien. Johannes vertelt ons dat de Vader gesnoeid heeft:

Joh. 15:1 Ik ben de ware wijnstok, en Mijn Vader is wijngaardenier. 2 Elke tak in Mij die geen vrucht draagt, neemt Hij weg; en elke *tak* die vrucht draagt, snoeit Hij opdat ze meer vrucht kan dragen. 3 U bent reeds schoon wegens het woord dat Ik tot u gesproken heb. 4 Verblijf in Mij, en Ik in u. Zoals de tak geen vrucht uit zichzelf kan dragen, tenzij ze in de wijnstok zit, zo kunt u het niet, tenzij u in Mij verblijft. 5 Ik ben de wijnstok, u *bent* de takken. Hij die in Mij verblijft, en Ik in hem, draagt veel vrucht; want zonder Mij kunt u niets doen.

Na zeven volledige Shemittah cycli (7 x 7 jaar), kwam het Jubileumjaar (ook Yovel genoemd). Want de actieve landbouw was voor het 2de jaar op rij verboden en de Israëlieten waren volledig van יהוה afhankelijk voor hun voorziening. Een ander facet van het Jubileumjaar was dat om het even welk land dat verkocht was aan zijn originele bezitter teruggegeven werd. Dit was een andere herinnering dat, ofschoon het land zou kunnen door de Israëlitische huisbewaarders kon worden gekocht en verkocht, zij het niet werkelijk bezaten. Het behoorde aan יהוה, en Hij had het als een erfdeel op een bijzondere wijze onder hen verdeeld.

Vayikra 25:8 En u zult voor uzelf zeven sabbatten van jaren tellen, zeven keer zeven jaar; en de tijd van de zeven sabbatten van jaren zal voor u negenenveertig jaar zijn. 9 Dan zult u de trompet van het Jubileum doen klinken op de tiende *dag* van de zevende maand; op de Verzoendag zult u de trompet doorheen heel uw land laten klinken. 10 En u zal het vijftigste jaar heiligen, en vrijheid afkondigen doorheen het ganse land aan al zijn inwoners. Het zal een Jubileum voor u zijn; en elkeen van u

you shall return to his possession, and each of you shall return to his family.

During Jubilee years, Israelite slaves were to be set free. Why must an Israelite slave be set free? Because just like the land, יהודה owned them. Remember He redeemed the Israelites from Egypt, therefore they were His and did not have the right to act independently:

Deuteronomy 15:15 “You shall remember that you were a slave in the land of Egypt, and יהוה your Elohim redeemed you.....

Okay...with this knowledge of the Torah, see if this story in Luke takes on new meaning for you:

Luke 4:16 So He came to Nazareth, where He had been brought up. And as His custom was, He went into the synagogue on the Sabbath day, and stood up to read. 17 And He was handed the book of the prophet Isaiah. And when He had opened the book, He found the place where it was written: 18 “The Spirit of יהוה is upon Me, because He has anointed Me To preach the gospel to *the* poor; He has sent Me to heal the brokenhearted, To proclaim liberty to the captives, and recovery of sight to *the* blind, To set at liberty those who are oppressed; 19 To proclaim the acceptable year of יהוה.” 20 Then He closed the book, and gave *it* back to the attendant and sat down. And the eyes of all who were in the synagogue were fixed on Him. 21 And He began to say to them, “Today this Scripture is fulfilled in your hearing.”

The context of this story was that Yeshua was reading the Haftarah (from the Prophets and the writings) portion (Isaiah 61:1-2a) in the synagogue in Nazareth on the Sabbath. It is taught that in the first century, the Torah and the accompanying Haftarah readings were read through in three to three and a half years. Since Yeshua was quoting verses in Isaiah that referenced the Jubilee and claiming to fulfill them, He was probably speaking in a Jubilee year.

In the first century, Yeshua became the fulfillment of this prophecy. The good news of the Kingdom and the salvation that He was able to offer because of His death and resurrection brought freedom to all who accepted Him. Every man has sold himself to sin and needs a redeemer to release him from His bondage. This was the “liberty to the captives” that Yeshua claimed to fulfill. And the “acceptable year of יהוה” was a direct reference to a Year of Jubilee.

Yeshua was meticulous about how much of the quote from Isaiah He would read. What He stopped short of was the rest of Isaiah 61:2:

Isaiah 61:2....and the day of vengeance of our Elohim; to comfort all who mourn,

zal tot zijn bezit terugkomen, en elk van u zal tot zijn familie terugkeren.

Tijdens de Jubileumjaren moesten de Israëlitische slaven worden vrijgelaten. Waarom moet een Israëlitische slaaf worden vrijgelaten? Omdat, zoals het land, יהודה hen bezat. Herinner u dat Hij de Israëlieten uit Egypte terugkocht, daarom waren zij van Hem en hadden het recht niet om onafhankelijk te handelen:

Deut. 15:15 U zult gedenken dat u een slaaf in het land Egypte was, en יהוה uw Elohim u terugkocht...

O.k.... met deze kennis van Thora, eens kijken of dit verhaal in Lucas een nieuwe betekenis voor u krijgt:

Luc. 4:16 Zo kwam hij te Nazareth, waar Hij was grootgebracht. En zoals Zijn gewoonte was, ging Hij op de dag van de Sabbat in de synagoge, en stond op om te lezen. 17 En Hem werd het boek van de profeet Jesaja overhandigd. En toen hij het boek had geopend, vond hij de plaats waar geschreven was: 18 “De Geest van יהוה is op Mij, omdat Hij Mij gezalfd heeft om aan *de* armen het evangelie te prediken; Hij heeft me gestuurd om ontroostbaren te helen, om vrijheid aan de gevangenen af te kondigen, en aan *de* blinden terugkrijgen van zichtvermogen, om hen die onderdrukt worden in vrijheid te plaatsen; 19 om het aangename jaar van יהוה af te kondigen.” 20 Toen sloot Hij het boek, en gaf *het* terug aan de bediende en ging zitten. En de ogen van allen die in de synagoge waren, werden op Hem gevestigd. 21 En Hij begon tot hen te zeggen: “Vandaag is deze Schrift in uw gehoor vervuld.”

De context van dit verhaal was dat Yeshua op de Sabbat in de synagoge te Nazareth het Haftarah (van de Profeten en de geschriften) gedeelte las (Jesaja 61:1-2a). Men onderwijst dat in de eerste eeuw, de Thora en de begeleidende Haftarah lezingen in drie tot drie en een half jaren werden doorgelezen. Aangezien Yeshua verzen in Jesaja citeerde die betrekking hadden op het Jubileum en beweerde van om ze te vervullen, sprak Hij waarschijnlijk tijdens een Jubileumjaar.

In de eerste eeuw, werd Yeshua de vervulling van deze profetie. Het goede nieuws van het Koninkrijk en het heil dat Hij door Zijn dood en verrijzenis kon aanbieden, bracht vrijheid aan iedereen die Hem accepteerden. Elke mens heeft zich aan zonde verkocht en heeft een verlosser nodig om hem van Zijn gebondenheid te bevrijden. Dit was de “vrijheid aan de gevangenen” die Yeshua beweerde te vervullen. En het “aangename jaar van יהוה” was een rechtstreekse verwijzing naar een Jubileumjaar.

Yeshua was uiterst nauwgezet over hoeveel van het citaat van Jesaja Hij zou lezen. Wat Hem plotseling tegenhield was de rest van Jesaja 61:2:

Jes. 61:2....en de dag van wraak van onze Elohim; om allen te troosten die rouwen

This part of the prophecy will be fulfilled by Yeshua when He returns as a mighty and powerful warrior. Who will He take vengeance on? There are two main aspects to the Year of Jubilee:

- Freedom from slavery
- Return of the land to its original holder

We already saw that Yeshua accomplished freedom for those who were in bondage to the slavery of sin in His first coming. Will His 2nd coming bring vengeance on those who refuse to return the land to its rightful owners? We can certainly see the birth pains of this future battle over the land occurring today.

His 2nd coming ushers in the seventh millennium, and this will be another Jubilee year.

Off and on I read timelines of the return of Messiah. Some of these are extremely complex and hard to follow. When I first learned of my Hebrew roots, the year 2007 was pinpointed as a pivotal year. It came and went without much to speak of. A couple of days ago I noticed some interesting parallels. I'm really not promoting this...just mentioning it because it came to me and I felt I could share it with you.

All of my calculations will be based on cycles of Jubilee years (50). Let's just assume Yeshua's first coming (specifically His resurrection) which brought freedom to those in bondage to sin coincided with a Year of Jubilee. We do not know EXACTLY what year this was from creation, but let's say it was 4,000 years after creation. That would mean it was 80 times 50.

Now let's assume that Yeshua will return a certain number of Jubilee's later. Let's assume 2,000 years worth or 40 times 50. That brings us to a total of 120 times 50 years (6,000) since creation. With those details in mind, let's factor in this verse:

Genesis 6:3 And יהוה said, "My Spirit shall not strive with man forever, for he *is* indeed flesh; yet his days shall be one hundred and twenty years."

We know that man did not settle into an average lifespan of 120 years, so let's assume this verse is speaking of 120 Jubilee years. That would be 6,000 years.

So, now this is what we have for Yeshua:
1st Jubilee where He brings freedom from sin: 80 times 50 (Years from creation)
2nd Jubilee where He brings freedom from this world: 120 times 50 (Years from creation)

The significant numbers seem to be 80 and 120. Here's what else I wanted to throw in. We know that Yeshua is the living Torah and everything in the Scriptures points to Him. Moses is synonymous with the written Torah and look

Dit deel van de profetie zal door Yeshua vervuld worden wanneer Hij als machtige en krachtige strijder terugkeert. Op wie zal Hij wraak nemen? Er zijn twee belangrijke aspecten aan het Jubileumjaar:

- Vrijheid van de slavernij
- Terugkeer van het land naar zijn oorspronkelijk bezitter

Wij zagen reeds dat Yeshua in Zijn eerste komst vrijheid verwezenlijkte voor hen die in gebondenheid aan de slavernij van zonde waren. Zal Zijn 2de komst wraak brengen op hen die weigeren om het land aan zijn rechtmatige eigenaars terug te geven? Wij kunnen vandaag met zekerheid de geboortepijnen, van deze toekomstige slag om het land, zien opkomen.

Zijn 2de komst luidt het zevende millennium in, en dit zal een ander Jubileumjaar zijn.

Bij tussenpozen lees ik tijdslijnen van de terugkeer van Messias. Sommige daarvan zijn uiterst complex en moeilijk te volgen. Toen ik voort het eerst van mijn Hebreeuwse wortels leerde, werd het jaar 2007 als centraal jaar aangewezen. Het kwam en ging zonder dat er veel over te zeggen viel. Een paar dagen geleden merkte ik enige interessante parallellen op. Echt, ik promoot dit niet... wil het enkel vermelden omdat het tot me kwam en ik vond dat ik het met u kon delen.

Elk van mijn berekeningen zullen op cycli van Jubileumjaren (50) worden gebaseerd. Laat ons veronderstellen dat de eerste komst van Yeshua (meerbepaald Zijn verrijzenis), die vrijheid bracht aan hen die aan zonde gebonden waren, met een Jubileumjaar samenviel. Wij weten niet PRECIES welk jaar dit vanaf de schepping was, maar laten we zeggen dat het 4.000 jaar na de schepping was. Dat zou betekenen dat het 80 keer 50 was.

Nu, laten we aannemen dat Yeshua een aantal Jubileums later zal terugkeren. Veronderstel een hoeveelheid van 2.000 jaar of 40 keer 50. Dat brengt ons op een totaal van 120 keer 50 jaar (6.000) sinds de schepping. Laten we nu, met die details in gedachten, op dit vers een berekening maken:

Genesis 6:3 En יהוה zei: "Mijn Geest zal niet voor altijd met de mens worstelen, want hij *is* inderdaad vlees; maar toch zullen zijn dagen honderd twintig jaar zijn."

Wij weten dat de mens geen gemiddelde levensduur van 120 jaar heeft, laat ons dus veronderstellen dat dit vers van 120 Jubileumjaren spreekt. Dat zou 6.000 jaar zijn.

Dus, nu hebben wij dit voor Yeshua:
1ste Jubileum waar Hij vrijheid van zonde brengt: 80 keer 50 (jaren vanaf de schepping)
2de Jubileum waar Hij vrijheid van deze wereld brengt: 120 keer 50 (jaren vanaf de schepping)

De betekenisvolle getallen lijken 80 en 120 te zijn. Hier is wat anders dat ik erbij wilde brengen. Wij weten dat Yeshua de levende Thora is en alles in de Schrift naar Hem verwijst. Mozes is synoniem met de geschreven Thora en

at how these significant numbers (80 & 120) come into play in Moses' life:

We know that Moses was 40 years old when he killed the Egyptian and fled to Midian:

Acts 7:23 “Now when he was forty years old, it came into his heart to visit his brethren, the children of Israel. 24 “And seeing one of *them* suffer wrong, he defended and avenged him who was oppressed, and struck down the Egyptian..... Moses fled and became a dweller in the land of Midian, where he had two sons.

We also know that Moses was 80 years old when the Exodus began:

Exodus 7:7 And Moses was eighty years old and Aaron eighty-three years old when they spoke to Pharaoh.

Now, the Exodus was 40 years, which would make Moses 120 years when he died and when the children of Israel were on the very brink of the Promised Land. It would not be Moses, but Joshua (type of Yeshua) who would bring them into the Land:

Deuteronomy 31:2 And he said to them: “I am one hundred and twenty years old today. I can no longer go out and come in. Also יהוה has said to me, ‘You shall not cross over this Jordan.’”

Notice the same significant numbers of 80 and 120 for Moses:

Freedom from bondage to slavery – 80 years old
Freedom in the Promised Land – 120 years old

Another little interesting tidbit here is that the recorded event that preceded Yeshua reading from the scroll of Isaiah in Luke 4 (concerning the Year of Jubilee) was the 40 days where He was tempted by the devil. This was a time of trial and testing, which is what the number 40 represents. This correlates with the 40 years that Moses spent in Midian before he came to announce their freedom from slavery. If you're a bottom line person, this theory would put Yeshua's return somewhere around 2030-2033 with the tribulation starting 7 years earlier. I am NOT dogmatically setting a date. I just felt I could share with you my thoughts because these numbers and comparisons just popped into my head and I thought they were interesting. Personally, I hope He comes much sooner. What do you think?

Vayikra 25 also speaks of how we are to treat someone who has become impoverished because of debt. We are not to deal with him harshly, but we are to see to his welfare and his restoration.

Vayikra 25:25 “If one of your countrymen becomes poor and sells some of his property, his

kijk hoe deze betekenisvolle getallen (80 en 120) in Mozes' leven spelen.

Wij weten dat Mozes 40 jaar oud was toen hij de Egyptenaar doodde en naar Midian vluchtte:

Hand. 7:23 Nu, toen hij veertig jaar oud was, kwam het in zijn hart op om zijn broeders, de kinderen van Israël, te bezoeken. 24 En één van *hen* onrecht zien lijden, verdedigde hij hem en wreekte hem die onderdrukt werd, en sloeg de Egyptenaar neer Mozes vluchtte en werd een bewoner in het land Midian, waar hij twee zonen had.

Wij weten ook dat Mozes 80 jaar oud was toen de Uittocht begon:

Exodus 7:7 En Mozes was tachtig jaar oud en Aaron drieëntachtig jaar oud toen zij tot Farao spraken.

Nu, duurde de Uittocht 40 jaar, wat Mozes 120 jaar oud zou maken toen hij stierf en toen de kinderen van Israël op de eigenlijke rand van het Beloofde Land waren. Het zou niet Mozes zijn, maar Joshua (type van Yeshua) die hen in het Land zouden brengen:

Deut. 31:2 En hij zei tot hen: “Ik ben vandaag honderd twintig jaar oud. Ik kan niet meer uitgaan en binnenkomen. Ook יהוה heeft tot me gezegd: ‘Gij zult deze Jordaan niet oversteken.’”

Merk dezelfde betekenisvolle getallen 80 en 120 voor Mozes op:

Vrijheid vanuit gebondenheid aan slavernij - 80 jaar oud
Vrijheid in het Beloofde Land - 120 de jaar oud

Een ander klein interessant nieuwtje is hierbij dat de geregistreerde gebeurtenis in Lucas 4 die voorafging aan Yeshua's lezing van de rol van Jesaja (betreffende het Jubileumjaar) de 40 dagenperiode was waarin Hij door de duivel verzocht werd. Dit was een tijd van beproeven en testen, dat is wat het getal 40 vertegenwoordigt. Dit staat in rechtstreeks verband met de 40 jaar die Mozes in Midian doorbracht alvorens hij hun vrijheid van de slavernij kwam aankondigen. Als u een concluderend persoon bent, zou deze theorie de terugkeer van Yeshua ergens rond 2030-2033 vooropstellen met de verdrukking die 7 jaar eerder aanvangt. Ik stel NIET dogmatisch een datum vast. Ik vond enkel dat ik mijn gedachten met u kon delen omdat deze getallen en vergelijkingen zomaar door mijn hoofd schoten en ik dacht dat zij interessant waren. Persoonlijk hoop ik dat Hij veel spoediger komt. Wat denk jij?

Vayikra 25 spreekt ook van hoe wij iemand moeten behandelen wie door schulden verarmd is geworden. Wij moeten hem niet ruw behandelen, maar wij moeten naar zijn welzijn en zijn herstel kijken.

Vayikra 25:25 Als één van uw landgenoten arm wordt en een deel van zijn bezit verkoopt, moet zijn

nearest relative is to come and redeem what his countryman has sold.

Vayikra 25:35 “If one of your countrymen becomes poor and is unable to support himself among you, help him as you would an alien or a temporary resident, so he can continue to live among you.

This right of redemption is an important concept because it will set the stage for our Redeemer Yeshua buying us back after we've sold ourselves into the slavery of sin and the false security system of the world. A kinsman-redeemer should buy back the land or the family member who has sold himself into slavery because he is not able to pay a debt. This was the DUTY of a family member, not an option.

The kinsman redeemer paid the price for the land or the person, but the family member who was “bailed out” got the benefit. Notice that the kinsman redeemer did not realize ANY personal benefit from his act of grace and mercy. It was a total act of self-sacrifice. Also notice that ONLY Israelites could be redeemed:

Vayikra 25:44 ‘And as for your male and female slaves whom you may have — from the nations that are around you, from them you may buy male and female slaves. 45 ‘Moreover you may buy the children of the strangers who dwell among you, and their families who are with you, which they beget in your land; and they shall become your property. 46 ‘And you may take them as an inheritance for your children after you, to inherit them as a possession; they shall be your permanent slaves. But regarding your brethren, the children of Israel, you shall not rule over one another with rigor.

It is through faith in Yeshua that we become part of Israel... part of His family and eligible for redemption. The new/renewed covenant is the crowning glory of a series of covenants that יהוה began with Abraham and his descendents. There is NO covenant made with Gentile Christians. This is a contradiction of terms. When people accept Yeshua, they are no longer Gentiles. According to Romans 11 and Ephesians 2, they are grafted into Israel so that they might be under the covenants of Israel:

Romans 11:17 And if some of the branches were broken off, and you, being a wild olive tree, were grafted in among them, and with them became a partaker of the root and fatness of the olive tree,

Ephesians 2:11 Therefore remember that you, once Gentiles in the flesh — who are called Uncircumcision by what is called the Circumcision made in the flesh by hands — 12 that at that time you were without Messiah, being aliens from the commonwealth of Israel and strangers from the covenants

naaste verwant komen en terugkopen wat zijn landgenoot verkocht heeft.

Vayikra 25:35 Als één van uw landgenoten onder u arm wordt en niet in staat is zichzelf te onderhouden, help hem zoals u een vreemde of tijdelijk ingezetene zou helpen, zodat hij bij jullie kan blijven leven.

Dit recht van afkoop is een belangrijk concept omdat dit het traject voor onze Verlosser Yeshua zal vaststellen, die ons terugkoopt nadat wij ons verkocht hebben aan de slavernij van zonde en het valse veiligheidssysteem van de wereld. Een bloedverwantverlosser zou het land of het familielid, dat zich in slavernij heeft verkocht omdat hij de schuld niet kan betalen, terugkopen. Dit was de Plicht van een familielid, niet een optie.

De bloedverwantverlosser betaalde de prijs voor het land of de persoon, maar het familielid waarvoor “losgeld betaald werd” kreeg het voordeel. Bemerkt dat de daad van gunst en genade voor de bloedverwantverlosser GEEN persoonlijk profijt opleverde. Het was een totale daad van zelfopoffering. Merk ook op dat ALLEEN Israëlieten zouden kunnen teruggekocht worden:

Vayikra 25:44 En zoals voor uw mannelijke en vrouwelijke slaven die u hebben kunt — van de naties die om u heen zijn, uit hen kunt u mannelijke en vrouwelijke slaven kopen. 45 Bovendien kunt u de kinderen kopen van de vreemdelingen die onder u verblijven, en hun families die bij u zijn, welke zij in uw land stichten; en zij zullen uw bezit worden. 46 En u kunt hen als overerving voor uw kinderen na u nemen, om hen als bezit te erven; zij zullen uw permanente slaven zijn. Maar betreffende uw broeders, de kinderen van Israël, zult u niet over elkaar met strengheid heersen.

Het is door geloof in Yeshua dat wij een deel van Israël worden... deel van Zijn familie en in aanmerking komend voor afkoop. Het nieuwe/vernieuwde verbond is de bekroende glorie van een reeks verbonden die יהוה met Abraham en zijn nakomelingen begon. Er is GEEN verbond gesloten met heidense Christenen. Dit is een tegenstrijdigheid van begrippen. Wanneer mensen Yeshua aannemen, zijn zij geen heidenen meer. Volgens Romeinen 11 en Efeziërs 2, worden zij in Israël geënt zodat zij in onder de verbonden van Israël zouden kunnen zijn:

Rom. 11:17 En als enkele van de takken afgebroken werden, en u, een wilde olijfboom zijnde, tussen hen geënt werd, en met hen deelgenoot werd van de wortel en de vetheid van de olijfboom,

Ef. 2:11 Bedenk daarom dat u, eens heidenen in het vlees — die Onbesneden genoemd worden door wat de Besnijdenis in het vlees door handen verricht genoemd wordt - 12 dat u op dat ogenblik zonder Messias was, vreemdelingen van de staat Israël zijnde en vreemdelingen van de verbonden van belofte, geen

of promise, having no hope and without Messiah in the world. 13 But now in Messiah Yeshua you who once were far off have been brought near by the blood of Messiah.

Being grafted into Israel and being under the covenants of Israel (that is Torah) is freedom in its fullness.

Galatians 5:1 Stand fast therefore in the liberty by which Messiah has made us free, and do not be entangled again with a yoke of bondage (this is not speaking of Torah).

The Sabbath Millennium is the time when Yeshua will reign. He will provide for all of our needs, just like during the Shemittah year. After all, He has declared Himself to be Adonai of the Sabbath.

Matthew 12:8 “For the Son of Man is Adonai even of the Sabbath.”

After the Millennium, the earth will enter into its eternal Jubilee. The heavens and the earth will be restored and He will again completely provide for us. No one will be enslaved to sin and everyone will be returned to the ancestral Land of Inheritance. We call that time period when the New Jerusalem, the bride, will come down from heaven: the 8th day or eternity. Praise the Name of יהוה, this is the time of complete restoration back to the Garden where once again we will be able to eat of the tree of life! There will be no more curse. And the best part is....we will be there with the Lamb!

Revelation 22:1 And he showed me a pure river of water of life, clear as crystal, proceeding from the throne of Yah and of the Lamb. 2 In the middle of its street, and on either side of the river, was the tree of life, which bore twelve fruits, each tree yielding its fruit every month. The leaves of the tree were for the healing of the nations. 3 And there shall be no more curse, but the throne of Yah and of the Lamb shall be in it, and His servants shall serve Him.

Baruch HaShem יהוה!

Shabbat Shalom!
Ardelle

verwachting hebbend en zonder Messias in de wereld. 13 Maar nu in Messias Yeshua bent u die eens ver weg waart, dichtbij gebracht door het bloed van Messias.

In Israël geënt zijn en onder de verbonden van Israël (dat Thora) zijn, is vrijheid in zijn volheid.

Gal. 5:1 Sta daarom vast in de vrijheid waarmee Messias ons vrij heeft gemaakt, en wordt niet opnieuw verstrikt in een juk van slavernij (dit spreekt niet van Thora).

Het Sabbatmillennium is de tijd wanneer Yeshua zal regeren. Hij zal in al onze behoeften voorzien, net zoals tijdens het Shemittahjaar. Per slot van rekening heeft Hij toch verklaard Adonai van de Sabbat te zijn.

Mat. 12:8 Want de Zoon des Mensen is Adonai zelfs van de Sabbat

Na het Millennium, zal de aarde zijn eeuwig Jubileum ingaan. De hemelen en de aarde zullen hersteld worden en Hij zal ons opnieuw volledig voorzien. Niemand zal aan zonde verslaafd worden en iedereen zal teruggekeerd zijn naar het voorouderlijke Land van Overerving. Wij noemen die tijdspanne wanneer het Nieuwe Jeruzalem, de bruid, zal neerdalen uit hemel: de 8ste dag of de eeuwigheid. Prijs de Naam van יהוה, dit is de tijd van volledig herstel terug naar de Hof waar wij weer van de boom van het leven zullen kunnen eten! Er zal geen vloek meer zijn. En het beste deel is....wij zullen daar met het Lam zijn!

Opb. 22:1 En Hij toonde mij een zuivere rivier van water van het leven, helder als kristal, uitgaand van de troon van Yah en van het Lam. 2 In het midden van zijn straat, en aan beide kanten van de rivier, was de boom van het leven, die twaalf vruchten droeg, elke boom die zijn fruit elke maand opbrengt. De bladeren van de boom waren voor het helen van de naties. 3 En er zal geen vloek meer zijn, maar de troon van Yah en van het Lam zal daarin zijn, en Zijn knechten zullen Hem dienen.

Baruch HaShem יהוה!

Shabbat Shalom!
Ardelle